

Ingo Siegner

El petit drac Coco i els víkings

laGalera50

Primera edició: juny del 2013

Títol original alemany:
Der kleine Drache Kokosnuss und die starken Wikinger

Disseny: Basic-Book-Design, Karl Müller-Bussdorf
Maquetació: Adriana M. Vila-Abadal

Edició: Marcelo E. Mazzanti
Coordinació editorial: Anna Pérez i Mir
Direcció editorial: Iolanda Batallé Prats

Aquest llibre va ser negociat a través d'Ute Körner Literary Agent, Barcelona
(www.uklitag.com)

Textos i il·lustracions d'Ingo Siegner
© 2010, cbj, Munchen (divisió de Verlagsgruppe Random House GmbH,
Munchen, Alemanya. www.randomhouse.de)
© 2013, Katinka Rosés Becker, per la traducció
© 2013, la Galera, SAU Editorial, per l'edició en llengua catalana

La Galera, SAU Editorial
Josep Pla, 95 – 08019 Barcelona
www.lagalera.cat
lagalera@grec.cat

Impress a Egedsa
Roís de Corella, 16 - 08205 Sabadell

Dipòsit Legal: B-11.767-2013
Impress a la UE
ISBN: 978-84-246-4762-9

Qualsevol mena de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra resta rigorosament prohibida i estarà sotmesa a les sancions establertes per la llei. L'editor faculta el CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprogràfics, www.cedro.org) perquè n'autoritzi la fotocòpia o l'escaneig d'algun fragment a les persones que hi estiguin interessades.

Gundrod l'Escarransit

El víking, un home robust amb una barba poblada, està assegut sobre la caixa i observa el vaixell que s'allunya. Té les mans recolzades sobre el mànec d'una espasa. Les banyes del seu casc fan que sembli molt ferotge. Però de sobte abaixa el cap i comença a sanglotar.

—Pobret! —diu la Matilde.

Els amics s'amaguen darrere d'una palmera.

—Sí, estar-se sol en una illa plena de dracs
—diu l'Òscar.

—Vaig a saludar-lo —diu en Coco, apropant-s'hi amb cura.

El víking plora tant que no s'adona que en Coco s'apropa. En Coco li toca l'esquena i diu:

—Ehem!

El víking s'aixeca, espantat.
—Per Odín!³ Un drac! —diu.
En Coco el saluda llançant un raig de foc
a l'aire.

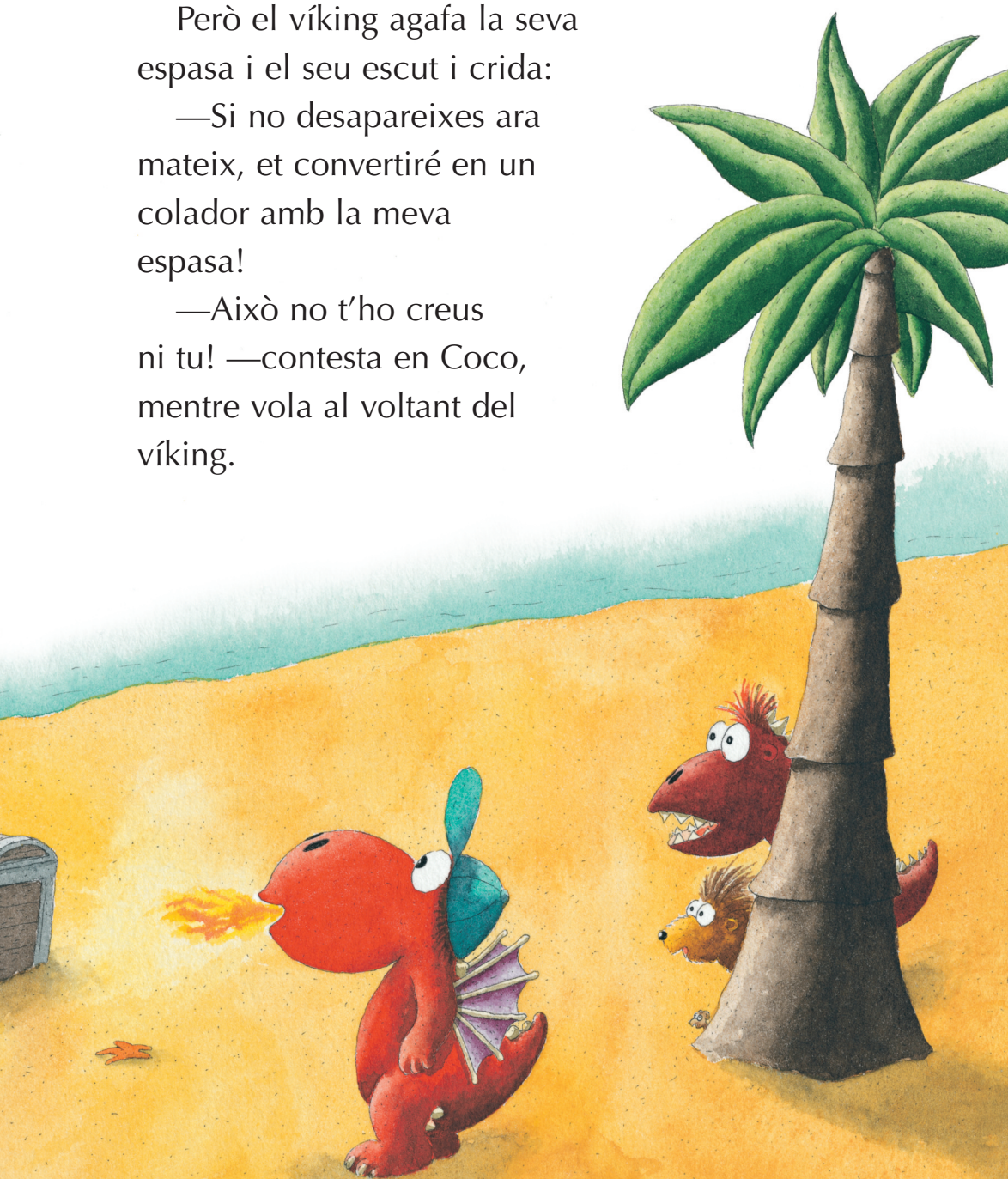
³ Els víkings creien en diferents déus. Odín era el déu pare i Thor era el déu del tro i de la guerra.

Però el víking agafa la seva
espasa i el seu escut i crida:

—Si no desapareixes ara
mateix, et convertiré en un
colador amb la meva
espasa!

—Això no t'ho creus
ni tu! —contesta en Coco,
mentre vola al voltant del
víking.

El víking dubta, s'escura el coll i diu:

—D'acooord. Dóna'm un sac ple de plata i et deixo lliure.

—Però si encara no m'has atrapat! I de plata, no tinc res!

L'Òscar i la Matilde surten del seu amagatall. El víking fa un pas enrere.

—Ets un víking? —pregunta la Matilde.

—És clar que sóc un víking!

—Només era una pregunta. Com que portes aquestes banyes al casc...

El víking s'enrojola i explica:

—Són les nostres banyes per beure. L'Èrik, el nostre cap víking, ens va dir que ens els poséssim al casc perquè així faríem més por.

La Matilde riu i li comenta a l'Òscar:

—Més que fer por, el que fan és el ridícul.

—Per què t'han abandonat aquí? —pregunta en Coco.

El víking deixa caure la seva espasa, s'asseu pesadament sobre la caixa i diu, trist:

—La meva estirp⁴ m'ha desterrat. Creuen que he robat la banya d'or de beure. Però...

Clava furiós l'espasa a la sorra i crida amb la veu tremolosa:

—Per Thor, en Gundrod mai robaria al seu capità!

—Gundrod? —pregunta en Coco.

El víking s'aixeca i anuncia:

—Sí, sóc jo. Gundrod l'Escarransit, timoner en el vaixell d'Èrik el Vermell.

—I per què pensen els altres que has robat la banya d'or de beure? —pregunta en Coco.

En Gundrod posa cara de preocupació. Amb la veu plorosa, diu:

—Quan va desaparèixer la banya daurada, es van

⁴ S'anomena estirp una família o un grup de víkings.

registrar totes les caixes. Van trobar la cinta de cuir que l'Èrik portava penjada del coll, i que servia per subjectar la banya, a la meva caixa. Però jo no hi tinc res a veure!

En Coco assenyala la caixa i diu:

—Puc mirar dins?

En Gundrod mira el drac, desconfiat.

—Per què?

—Si no vas ser tu qui va desar la cinta de cuir a la caixa, llavors haurà estat algú altre.

I aquesta persona serà la que ha robat la banya d'or. Potser trobem a la caixa una pista per descobrir qui ha estat.

En Gundrod es grata el cap.

—No és mala idea —diu.

El víking obre la caixa i mostra els seus béns: un bol, un ganivet, un tros de pa, pernil fumat, un càntir, un joc de taula, una gorra de llana, una armilla, una corda i un ham de pescar.

—Mmm... —fa en Coco.

Mira dins la caixa. De sobte veu alguna cosa: de la vora penja un tros de tela.

—Se t’ha estripat alguna peça de roba?
—pregunta el petit drac.
En Gundrod mira la tela, negra amb el cap
i diu:
—Que curios! No sé què fa això a la meva
caixa! No tinc res vermell!
—Vés per on! Ja sabem alguna cosa, el lladre
vesteix de vermell!
—Qui pot ser? —pregunta l’Òscar.
En Gundrod rumia una estona.
—No en tinc ni idea.
—Doncs haurem de descobrir-ho! —diu
en Coco.

—Com? —pregunta en Gundrod, confús.

—Seguirem el vaixell víking i buscarem qui va vestit de vermell.

—I com els seguirem? —pregunta la Matilde.
En Coco pensa.

—Construirem un vaixell. De fet, ja ho teníem previst.

Els ulls d'en Gundrod s'il·luminen.

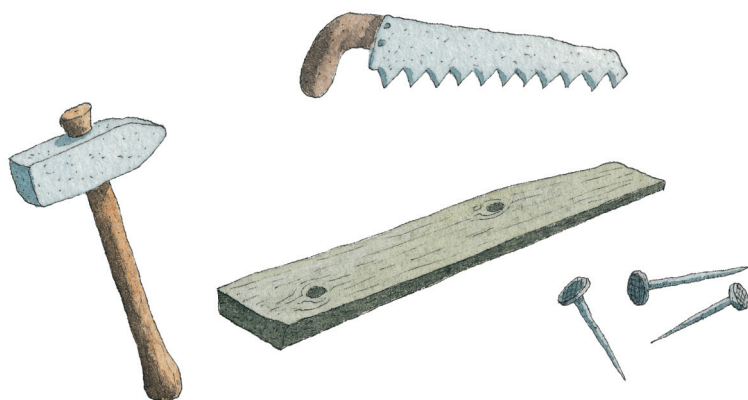
—Jo sóc el millor constructor de vaixells de la meva estirp!

—Doncs no se'n parli més, cap a la cova taller!

A la cova taller dels dracs, els amics troben tot el que necessiten per construir el vaixell: fusta, eines, claus i fins i tot una lona gran per fer la vela. L'avi d'en Coco, en Jordi, els ajuda, ja que vol saber com es construeix un vaixell víking.

—Els vaixells víkings —diu— són les embarcacions més ràpides i manejables de la Terra.

Tothom posa fil a l'agulla, dirigits per en

Gundrod. Tres dies més tard, el vaixell ja està llest. Té una gran vela, quatre remes i un timó. El màtil és de fusta d'alzina i en Gundrod ha tallat, per a la proa, un cap de drac. Abans de prendre la mar, cobreixen el vaixell de brea⁵ perquè l'aigua no s'escoli per les esquerdes.

—Vigileu! —diu l'avi Jordi en acomiadar-se.

En Coco, la Matilde, l'Òscar i en Gundrod s'asseuen als seus llocs, rere els remes.

—Avi, primer anirem a veure els víkings i després passarem pel Pacífic Sud —diu en

⁵ La brea és una massa viscosa i negra amb la qual es cobreix el buc dels vaixells perquè no deixa passar l'aigua.

Coco—. Hem d'aprofitar que disposem
d'un vaixell veloç!

L'avi Jordi riu.

—Primer apreneu a navegar! —crida el gran
drac, mentre dóna una empenta al vaixell mar
endins.